

Nyårsdagen

Pastor Johannes Rydh
Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige

Predikan på distans, 1 januari 2022

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Nåd vare med er, och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

Bön: Herre, himmelske Fader, vi tackar dig för att du låtit din Son bli människa och komma till världen för att frälsa oss. Låt Ordet vara med oss idag och alla dagar, varigenom din Ande skänker oss frälsningens budskap. Låt detta nya år bli ett välsignat år i ditt namn. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Inledning

Idag, på det nya årets första dag, firar vi Kristi omskärelses festdag. Guds son av evighet, den nu människoblivne Kristus, han som var helt utan synd och brist, med honom gjordes såsom var föreskrivit hos Mose. Han som var lagens Herre lät sig bli ställd in under lagen och alla dess krav, för att han skulle uppfylla allt. Om detta skriver Paulus:

Men när tiden var fullbordad sände Gud sin Son, född av kvinna och ställd under lagen, för att han skulle friköpa dem som stod under lagen, så att vi skulle få söners rätt. (Gal. 4:4-5)

Han gjorde detta för vår skull, eftersom vi på grund av vår synd inte kan uppfylla ett enda av lagens bud. Istället får vi förlita oss på Kristi laguppfyllelse och tillräkna oss hans rättfärdighet som vår egen.

Liksom de många stod som syndare på grund av en enda människas olydnad, så skulle också de många stå som rättfärdiga på grund av den endes lydnad. (Rom. 5:19)

Omskärelsen var ett tecken på förbundet med Abraham, löftet om Frälsaren som skulle komma som en av hans avkomlingar. Genom ett yttre tecken påmindes judarna om detta löfte, som var detsamma som Gud hade gett redan till de första människorna, om kvinnans säd som skulle söndertrampa ormens huvud.

Nu har han kommit till världen och fullbordat allt detta som var förutsagt. I och med hans uppfyllande

av lagen har dessa föreskrifter från Mose upphävts, och vi tillämpar inte längre omskärelsen i det nya förbundet. Människan som är tyngd av alla lagövertredelser kan inte med lagens hjälp nå Gud, utan han måste först komma till oss. Det är genom hans ljuvliga inbjudan, evangelium, som vi andligen blir omskurna, såsom Paulus skriver: *Hjärtats omskärelse sker genom Anden och inte genom bokstaven. (Rom. 2:29)* I nya förbundet använder vi istället på Guds befallning dopet, som ju omskärelsen också var en förebild för. I dopet får vi ta del av frälsningen som Gud nådigt skänker var och en som tror.

Låt oss nu lyssna till dagens predikotext:

Predikotext: Joh. 14:13 (2 årgången)

Jesus sade till sina lärjungar: "Vad ni än ber om i mitt namn, skall jag göra, för att Fadern skall bli förhärligad i Sonen."

Bön i Jesu namn

Jesus lovar att han ska höra alla böner i hans namn. Det är ett härligt löfte som vi ska ta fasta på. Gud vill att vi ska bära fram alla bekymmer inför honom, och vara vissa om att allt kommer leda till det bästa. Vi har fått detta ord just för att vi ska bruka hans namn i bönen. Vi gör det på hans befallning varje dag, i enskildhet och i församlingen, i vår husandakt, i bordsbönen, i högmässan, och närhelst annars vi har behov att lägga fram vår sak inför vår Herre.

Men att be till Jesus är inte att uttala en magisk formel, som är beskaffad så att den tvingar honom att agera därefter. Inte heller kan vi åberopa några goda gärningar och förvänta att Gud för deras skull ska bönhöra oss. Nej, en rätt bön sker i *Jesu namn*, det vill säga att den sker i tron på Guds Son som har frälst oss. Jesu namn, som han fick när han omskars i enlighet med ängelns instruktioner, betyder på hebreiska "Herren frälser". Böner från de som hatar honom, eller från de otroende som i nödens stund ber "i händelse att Gud eventuellt existerar", har han inte lovat att höra.

Denna bön i Jesu namn är alltså nära kopplad till dagens ämne, vilket också efterspeglas i evangeliebokens överskrift "I Jesu namn". En rätt bön i hans

namn sker i tron på den ställföreträdande laguppfyllelsen som omskärelsen innebar. Det är så vi får söners rätt (Gal. 4:5), och Paulus fortsätter: *Och eftersom ni är söner, har Gud sänt i våra hjärtan sin Sons Ande som ropar: "Abba! Fader!"* (Gal. 4:6) Detta hjärtats rop till Gud är en direkt följd av att tron där tagits emot. Där har synderna utplånats av Kristi blod.

Jesus säger: *"Vad ni än ber om i mitt namn, skall jag göra."* Vi får be om allt vi önskar, men oftast vet vi inte vad som är till vårt eget bästa. Det vi allra mest önskar är kanske inte bra för oss. Därför ska vi vara ödmjuka och låta Guds den allvetandes vilja komma först även i våra böner. Gud vet vad vi ber om, innan vi ber om det! Och han vet precis vad vi behöver i alla situationer. Antingen ger han det vi har bett om, eller något som är ännu bättre. När vi ber om det jordiska ska vi därför också be: "ske din vilja". Gud kommer verkligen att höra vår bön, men på sitt sätt, när och hur han vill.

Det kan ibland kännas tungt, när vi kanske bett om att få slippa något lidande. Så bad till exempel Paulus om den "törntag i köttet" had led av – någon sjukdom, kanske en ögonsjukdom: *Tre gånger bad jag att Herren skulle ta den ifrån mig, men han svarade mig: "Min nåd är nog för dig, ty kraften fullkomnas i svaghet."* (2 Kor. 12:8–9) Även Herren Jesus själv bad: *"Fader, om du vill, så tag denna kalk ifrån mig! Men ske inte min vilja utan din."* (Luk. 22:42) Då ska vi komma ihåg att Gud är god, och allt han gör mot oss har ett gott syfte. En prövning kan vara till för att stärka vår tro, eller skydda oss för att bli högmodiga. Då är det bättre att vi lägger allt sådant i Guds hand, så att allt leder till det bästa.

När vi ber om det andliga goda – om Guds rike – kan vi vara helt övertygade om att detta verkligen är Guds vilja och därför inte behöver villkoras. Detta är böner för vår frälsning, för kyrkan, för våra medkristna, för Ordets predikan, om goda förkunna-

re, och så vidare.

Så är en rätt bön i Jesu namn om sådant som är i enlighet med Guds vilja. Aposteln Johannes skriver:

Och detta är den tillit vi har till honom, att om vi ber om något efter hans vilja, så hör han oss. Och när vi vet att han hör oss, vad vi än ber om, så vet vi också att vi redan har det som vi bett honom om. (1 Joh. 5:14)

Till detta har Jesus dessutom tillfogat att sådana böner ärar Fadern: *"Vad ni än ber om i mitt namn, skall jag göra, för att Fadern skall bli förhärligad i Sonen."* Så blir allt vad vi gör i vårt dagliga liv genom tron till Guds ära.

Amen.

Bön: Herre vår Gud, himmelske Fader. Vi tackar och lovar dig för att du inte tröttnar på att förlåta oss syndare, utan dagligen möter oss med ny nåd. Vi prisar dig, för att du har givit oss din Son, och att vi, i hans heliga namn, får komma till dig i bön vissa om att du hör oss och ger oss vad vi behöver, så att inget skall fattas oss.

Vi ber dig: Låt oss, som i vår Frälsares namn har börjat ett nytt år, inte försumma din nåd utan tacksamta ta emot dina gåvor. Hjälpa oss att vandra på dina vägar i kärlek till varandra och i fast förtröstan på din nåd som förmår allt. Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt Ord tröstar, lär, förmanar och varnar oss. Hans Helige Ande stadfäste Ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan Ordets görare, och dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålmod, in-till änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.